

Vydává Obecní úřad Malá Štáhle jako nepravidelný informátor. Příspěvky Obecní úřad Malá Štáhle, Malá Štáhle 26,795 01 Rýmařov. Přípravuje Jana Bulová

Bliží se čas Velikonoc a my vám přinášíme velikonoční povídky, aneb - co mnozí možná nevíme o Velikonocích

Velikonoce jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem, který je oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. K tomu došlo, podle křesťanské víry, třetího dne po jeho ukřižování. V západní křesťanské tradici Velikonoce připadají na neděli po prvním jarním úplňku. Slovanský název svátku, Velikonoce, se vztahuje na "velkou noc", v níž byl Kristus vzkříšen.

Nejstarším svědectvím o slavení křesťanských Velikonoc může být zmínka v listech apoštola Pavla (kolem roku 50).

Slavení Velikonoc se tedy v církvi objevilo velmi brzy a již od počátku je významově provázáno s židovskou oslavou Pesachu, jejíž prvky dodnes v sobě nese. Ježíšovo projití smrti a vzkříšení křesťané chápou jako naplnění starozákonního obrazu.

Příprava oslav Velikonoc tradičně trvá celých padesát dní (tzv. velikonoční doba), které vrcholí svátkem Seslání Ducha svatého (letnice). První týden Velikonoc se nazývá velikonoční oktáv.

Lidové zvyklosti spojené s Velikonocemi se pochopitelně místně liší. Vzhledem k blízkosti křesťanských Velikonoc a jarní rovnodennosti mohou mít tyto tradice původ v pohanských oslavách příchodu jara.

Přesné datum Ježíšovy smrti neznáme, avšak možností, mezi nimiž lze vybírat, příliš není. Isaac Newton došel svými výpočty roku 1733 k tomu, že k Ježíšově smrti mohlo dojít v pátek 7. dubna 30, 3. dubna 33 nebo 23. dubna 34; poslední z možností sám dával přednost. Gerhard Kroll ve své knize Po stopách Ježíšových soudí, že nejpravděpodobnějším datem je 7. duben 30. Podle C. Humphreyse a W. D. Waddingtona (1990) v podvečer 3. dubna 33 v Jeruzalémě vyšel Měsíc v úplňku zčásti zatmělý; toto zatmění skončilo 51 minut po východu Měsíce. Tento údaj se shoduje s vyprávěním evangelií, takže toto datum (3. dubna 33) je velmi pravděpodobně dnem Kristovy smrti na kříži. Ježíšovo vzkříšení by pak připadalo na 5. dubna 33.

Velikonoční symboly

Beránek představoval v židovské tradici Izrael jako Boží stádo, které vede Hospodin. Zároveň Židé na Velikonoce pojídali beránka jako připomínku svého vysvobození z Egypta. V křesťanství je beránek jedním ze symbolů Ježíše Krista, neboť obrazně podle křesťanské víry on je beránek, obětovaný za spásu světa.

Kříž je nejdůležitějším z křesťanských symbolů, protože Kristus byl odsouzen k smrti ukřižováním. Tento trest patřil k trestům nejvíce krutým a ponižujícím.

Dalším z velikonočních symbolů je **vajíčko**, symbol nového života, neboť samo zárodek života obsahuje. V mnoha kulturách je vejce symbolem plodnosti, života a vzkříšení. V souvislosti s lidovou tradicí vznikl zvyk tato vejce malovat; důvodem pojídání vajec o Velikonocích byla zřejmě i skutečnost, že vejce se nesměla jíst v postní době. V křesťanství se vejce vykládá jako symbol zavřeného hrobu, z něhož vstal Kristus, jako symbol nesmrtnosti.

Ačkoli mnoho nenáboženských tradic má své kořeny v křesťanské symbolice, některé velikonoční symboly můžeme vystopovat až z předkřesťanské doby. Například zajíček má zřejmě původ v pohanských rituálech oslavujících příchod jara. Symbolika zajíce pochází z tradice oslav svátku pohanské bohyně plodnosti Eostre. Z jejího jména je odvozeno slovo Easter, anglický název křesťanských Velikonoc. Podle legendy bohyně Eostre proměnila ptáčka, který umrzl ve vánici, v zajíce. On pak z vděčnosti každé jaro kladl vejce jako pták.

Bohoslužba velikonoční vigilie začíná zapálením velikonočního ohně, který symbolizuje vítězství Ježíše Krista nad temnotou a smrtí. Od tohoto ohně se pak zapaluje velikonoční svíce (paškál). Ta je v mnoha kulturách chápána jako znamení života. Takto zapálená svíce se v průběhu velikonoční bohoslužby noří do křestní vody, je ozdobena znamením kříže a symboly A a Ω, tj. začátku a konce věků, jimiž je Kristus. Tato svíce se potom zapaluje po celou velikonoční dobu až do letnic a při každém křtu, aby se naznačilo, že křest patří k Velikonocům. Tato svíce se též rozzihá při křesťanském pohřbu na znamení toho, že zemřelý stejně jako Kristus prošel branou smrti; a církev se za něj modlí, aby vstal k novému životu s Bohem.

Podobně jako mnoho jiných křesťanských svátků, i Velikonoce se přenesly mimo církev. Už od jejich vzniku jsou časem oslav a veselí. Dnes jsou i komerčně důležité, protože se na ně váže mnoho zvyků, k jejichž uskutečnění je třeba vynaložit nějaké úsilí nebo jen tak zajít na nákup. Prodávají se například velikonoční pohledy, ozdoby nebo cukroví v podobě velikonočních vajíček, beránků nebo zajíčků.

V Česku je prastarou tradicí hodování a pomlázka. Na Velikonoční pondělí ráno muži a chlapci chodí po domácnostech svých známých a šlehají ženy a dívky ručně vyrobenou pomlázkou z vrbového proutí. Pomlázka je spletena až z dvaceti čtyř proutků a je obvykle od půl do dvou metrů dlouhá a ozdobená pletenou rukojetí a barevnými stužkami. Podle tradice muži při hodování pronášejí koledy. Nejznámější velikonoční koledou je tato krátká říkanka: "Hody, hody doprovody, dejte vejce malovaný, nedáte-li malovaný, dejte aspoň bílý, slepička vám snese jiný..."

Jestli dojde dříve na pomlázku nebo koledy záleží na situaci. Ačkoli může být vyšlehání bolestivé, není cílem způsobovat příkoří. Spíše je pomlázka symbolem zájmu mužů o ženy. Nenavštívené dívky se mohou dokonce cítit uražené. Vyšlehaná žena dává muži barevné vajíčko jako symbol jejich díky a prominutí. Pověst praví, že dívky mají být na Velikonoce vyšlehány, aby zůstaly celý rok zdravé a uchovaly si plodnost. V některých oblastech ženy mohou pomlázku oplatit odpoledne, kdy vylívají na muže a chlapce kbelíky studené vody. Zvyk se napříč českými zeměmi mírně mění.

Jiný výklad pomlázky - odvozeno od pomlazení, tj omlazení. Proto muži používají mladé proutí s největším podílem "životní síly" kterou jakoby předávají vyšlehané osobě. Z téhož důvodu ženy dávají jako odměnu za omlazení vajíčko, prastarý symbol nového života. Jinak v Čechách nejsou tradicí hody ale koleda, přičemž koleda probíhala v průběhu roku vícekrát, ne jen v období velikonoce a jejím původním smyslem byla ochrana před špatnými vlivy a posílení těch dobrých. Za toto byli koledníci odměňováni. V průběhu doby se původní smysl vytratil.

/ zdroj: internet /

Z jednání zastupitelstva obce

Jednání 3.3.2011

- Zastupitelstvo obce schvaluje dodávku konstrukce – „Stříšky nad vchody pro obecní dům“ ve výši cca 26 tis.Kč firmou VESPER HOMES, Malá Štáhle.
- Zastupitelstvo obce schvaluje montáž zařízení pro elektrický pohon zvonu ve výši 28 248,-Kč firmou ELEKTROZVON, Jiří Kopečný, Olomouc.
- Zastupitelstvo obce schvaluje zajištění občerstvení a květiny ke Dni žen na náklady obce.

Jednání 4.4.2011

- Zastupitelstvo obce schvaluje Závěrečný účet obce Malá Štáhle za rok 2010 s výrokem „bez výhrad“
- Zastupitelstvo obce schvaluje bezúplatný převod pozemku p.č. St. 38 zastavěná plocha a nádvoří, a pozemku p.č. 381/1 ostatní plocha, katastrální území Malá Štáhle, z PF ČR na Obec Malá Štáhle.
- Zastupitelstvo obce schvaluje opravu harmonia v kapličky za 22 000,-Kč.
- Zastupitelstvo obce schvaluje smlouvu o budoucí kupní smlouvě na pozemky p.č. 105/1 a 105/2 panu Vladimíru Habartovi a manželům Pišťáčkovým za cenu 30Kč/m²
- Zastupitelstvo zmocňuje starostu k zastupování, případně i se zmocněním advokátní kanceláře k zastupování u soudu
- Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 1/2011 tak, jak bylo předloženo

POZVÁNKA NA COUNTRY BÁL

Vážení spoluobčané srdečně Vás všechny zveme na

COUNTRY BÁL

Těšíme se na Vás v sobotu 16.04.2011 od 20.00 hod. v Obecním domě v Malé Štáhli

Vstupné je 80 Kč a dobrou náladu nezapomeňte doma

Veřejná schůze

Na téhle veřejné schůzi 25.03.2011 bylo zřejmé, že moderní technika se nenápadně vplížila také mezi nás – „vesničany“.

Slova pana starosty jsme mohli nejen slyšet, ale zároveň díky panu místostarostovi a notebooku, na obrazovce televize, také vidět a číst.

A copak důležitého naše smysly vnímaly a zaznamenaly ?

Na programu schůze bylo seznámení obyvatel s hospodařením obce v roce 2010, s výsledky kontroly hospodaření obce Krajského úřadu, příprava projektu na urbanizaci návsi a závěrečná diskuze.

V bodě hospodaření obce pan starosta seznámil občany s výsledky kontroly Krajského úřadu na hospodaření a rozpočet obce, závěr kontroly-bez výhrad.

Původní, schválený rozpočet obce na rok 2010, měl příjmy ve výši 4.281000,- Kč, výdaje 4.120000,- Kč. financování obce = 161.000,- Kč. V průběhu roku došlo k navýšení položek v příjmové i výdajové části a po změnách byly příjmy 7.142600,- Kč, výdaje 4844500,- Kč a financování 2.298100,- Kč.

V bodě urbanizace návsi p. starosta poznamenal, že vzhled návsi nevytváří dobrý dojem. Vzhledu neprospívá zejména směsice sloupů a drátů nízkého i vysokého napětí. Rovněž smrky vysazené kolem potoka na návěs nepatří. Změny by se tedy měly týkat elektrického vedení, vykácení nevyhovujících dřevin a jejich obměna, pořízení nových laviček pro posezení, renovace obou autobusových zastávek, pořízení altánu nad studnou. Součástí této akce bude také náhrada vybavení obce zahradní technikou – traktůrek, sekačka, křovinořez, př. mulčovač.

S firmou ČEZ proběhlo jednání o přeložení transformátoru, odstranění sloupů venkovního vedení a uložení kabelů do země. Podle energetického zákona kdo změny požaduje, ten je také platí. Pokud dojde ke kabelizaci vedení, musí toto korespondovat s kabelizací veřejného osvětlení. Celá urbanizace návsi je vyčíslena na cca. 4.500000 korun českých. Je jasné, že

náklady na tuto akci budou velmi vysoké a nelze je realizovat bez dotace. Proto obec bude usilovat o získání dotace z programu rozvoje venkova. Projekčně je vše připraveno, v současné době se připravuje stavební povolení a žádost o dotaci. Dotační titul bude vypsán v listopadu t.r.

Dále se pan starosta zmínil o zapůjčení diodového osvětlení. Obec dostala a přijala nabídku na vyzkoušení tohoto typu osvětlení. Osvětlení bude instalováno na sloupech VO směrem k družstevnímu domu. Hlavní výhodou diodového osvětlení je jeho nižší spotřeba a možnost regulace intenzity osvětlení a tím také spotřeby.

Dále se také připravují podklady pro dotační titul za kterého by bylo možno učinit generální opravu včetně zateplení domu obce č.p. 35.

Dále se starosta zmínil o úklidu místní kaple a opravě úchyty zvonu v ní. Také harmonium nacházející se v kapli je v zoufalém stavu, ale situace se již řeší a do Velikonoc bude harmonium v pořádku.

Připomněl také výstavu keramiky a velikonočních ozdob v místní knihovně, která je zajímavá zejména pro výměnu zkušeností.

Poptávka po exponátech do místního muzea stále trvá.

Zmínil anketu kulturního výboru, který se na spoluobčany obrátil s dotazy, kam že by si chtěli místní vyjet. Soudím, že je zcela jedno kterým směrem to bude, hlavně že to bude za hranice všedních dní. Výlet je plánován na měsíc červen.

Kulturnímu výboru starosta také poděkoval za zdařilou akci MDŽ. Členové výboru v místnosti, kde jsou šipky naaranžovali fotografie z akcí, na které již mnozí dávno zapomněli. Opravdu všem doporučuji fotky zhlédnout a zavzpomínat.

Přítomní byli seznámeni s akcí Sdružení obcí Rýmařovska, rekonstrukce sběrného dvora. Stavební část je již hotova a ve dvoře přibudou kontejnery na odpad. Akce je financována z dotací pro Sdružení a obec zaplatí 10% z celkových nákladů na opravu sběrného dvora.

Na řadu přišla také diskuze občanů. A jaké otázky se kladly?

1. Bude součástí urbanizace návsi také oprava nohejbalového hřiště?

Záměrem obecního zastupitelstva bylo hřiště zrekonstruovat a vylepšit, což by ovšem znamenalo následně jej nějak zabezpečit, např. oplotit. Toto nebylo odborníky doporučeno, zejména pro narušení celkového vzhledu návsi. Opraví se tedy jen povrch hřiště.

2. Jak to vypadá s kotelnou v bývalém Lenasu?

Obec je dohodnuta s majitelem objektu, firmou KOVOŠROT MORAVIA CZ a.s., na smlouvě o smlouvě budoucí na pronájem budovy. V budově se nachází kotel z roku 1906 a jeho likvidace by byla škodou nevyčíslitelné hodnoty. Chtěli bychom jej zachovat a společně s budovou, ve které se nachází, ho začlenit do místního muzea.

3. U spodní zastávky není vůbec žádné osvětlení.

Toto bereme jako faktickou připomínku, která se bude řešit.

4. Jaký je majetek obce?

Na tento dotaz nejsem schopen bezprostředně zodpovědět, ale nalezneme způsob, jak občany informovat. Obec má úvěr ve výši 1.389000,- Kč. V roce 2015 končí úvěr na financování kanalizace v obci a v roce 2017 pak úvěr na obecní dům.

Netradiční tečkou za veřejnou schůzí bylo KARAOKE, což je zpívání písniček na nezpívanou verzi jednotlivých písní. Na plátně běží klip s textem skladby, který se zabarvuje v okamžiku, kdy máte zpívat. O profesionální úroveň zábavy se postaral p. Zdeněk, syn p. Pospíšilové – partnerky p. V. Studeného. Já, coby velká milovnice zpěvu českých písní, jsem druh této zábavy velmi uvítala a byla jsem potěšena. Věřím, že takových nás bylo více. **DĚKUJEME!!**

Co Vás zajímá – zachyceno fotoaparátem

Brigáda 26.03.2011.
Kácení přerostlých vrb ohrožujících vedení nízkého napětí.

Zúčastnili se zastupitelstvo obce a pan Pavel Kročil s technikou

Výstava Velikonoce u nás

V prvním dubnovém týdnu se v prostorech místní knihovny konala velmi zdařilá výstava keramických výrobků a také velikonočních ozdob. Je až k nevíře, kolik toho místní šikulové od listopadu r. 2009, kdy keramický kroužek v naší obci odstartoval, dokázali. A to se na výstavě v žádném případě neobjevily všechny výrobky.

Poděkování a obdiv patří všem, kteří se na přípravě výstavy podíleli a také těm, jejichž dílka zde byla vystavena.

Foto - malá ochutnávka pro všechny, kteří výstavu nestihli navštívit. Věříme, že příště si podobnou příležitost nenechají ujít, případně se i sami aktivně zapojí.

Společenská kronika

Pamatuj, že i ta nejtěžší hodina v tvém životě má jen šedesát minut

Jubilanti měsíců duben a květen

Rechtoriková Anna	75	Kročilová Marie.....	60
Lašák Antonín.....	70	Rakašová Jana.....	25
Pavlíková Jana	25	Toman Marek.....	30
Janáčková Martina	35	Bula Radek	15
Sojková Emilie.....	75	Tomek Lukáš.....	30

Všem oslavenčům přejeme:

*Život krásný jako sen, plno úsměvů na každý den,
ať máte vždy všeho dosti, lásky, štěstí i radosti.*

Rozhovor měsíce, v tomto čísle naprosto speciální. V hlavní roli tři jubilatky - p. Sojková, p. Rechtoriková a p. Kročilová

výše jmenované dámy jsme si dovolila vyzpovídat a přináším vám zásadní informace z jejich životů. Každá je jiná a přesto jsou všechny jedinečné.

Paní Emilie Sojková

Paní Milka, jak ji většina nás zve, se narodila v Trenčíně. Má dva bratry a jednu sestru. Její maminka pracovala v domácnosti a tatínek byl obuvnickým mistrem v závodě T. Bati. Paní Milka začala na Slovensku chodit do školy, avšak osud jí dramaticky ovlivnila dopravní nehoda. Velmi dobře si na nehodu pamatuje, ale věřím, že by

raději zapoměla. Utrpěla těžký otřes mozku a půl roku vůbec nechodila. Tatínek ji nechtěl dát do nemocnice, starali se o ni doma. Maminka ji vše znovu musela učit. Až do páté třídy navštěvovala běžnou základní školu, pak byla přeřazena do školy zvláštní. V sedmnácti letech začala pracovat v textilním podniku MERINA Trenčín jako uklízečka.

V roce 1964 ji životní cesta přivedla sem. Přesněji řečeno do Václavova u Bruntálu. Jedna známá ji ještě v Trenčíně slíbila, že ji zde namluví muže. Tím mužem byl p. Karel Sojka. Nejprve si dopisovali a později společně začali žít. 11.4.1964 - byl jejich den svatební. Paní Milka měla 28 let, pan Karel byl o třináct let starší. V manželství se jim narodil syn Karel, kterého vychovávala maminka paní Milky.

Paní Milka pracovala, stejně jako její Karel, na statku a bydleli také ve statkovém rodinném domku. V roce 1975 přišla p. Milka pracovat jako uklízečka do místní tírny lnu, zde zůstala až do důchodu.

Manžel Karel v roce 1983 náhle zemřel, na mozkovou mrtvici. Paní Milka se tedy v 47. letech stala vdovou, ale na svého manžela stále v dobrém vzpomíná. Byl prý šetrivý, měli na dřevo i na uhlí.

S o šest let mladším partnerem Jiřím se potkala ve Václavově a v roce 1985 se společně nastěhovali do Malé Štáhle. Společně žili patnáct let, ale manželé nebyli. Pan Jiří se ženit nechtěl, nikdy ženatý nebyl. V roce 1998 zemřel na selhání jater. Nyní žije paní Milka sama a já mám z jejího vyprávění pocit, že si připadá i osamělá. Se svoji rodinou, která bydlí na Slovensku se stýká, ale málo a blízcí ji chybí. Sama říká: „Všichni moji sourozenci jsou vzdělaní a nebýt té nešťastné nehody, kdo ví, kde bych i já dnes byla?“ Přiznává, že mnohdy je jí smutno a vzpomíná, jaké to bylo dřív. „Někam přijdu, dívám se kolem sebe, jak se ostatní baví a je mi smutno. Samota a stáří je zlá, člověk si připadá, že už je na nic. Ráda jsem se bavila, veselila, dala si něčeho ostřejšího a teď nemůžu nic. Mám strach, že se mi zamotá hlava spadnu a kdo by mě zvedl??“

A kdo život p. Milce zpřijemňuje?

„Někdy, hlavně v zimě, mi dřevo a uhlí donese p. Nováček a také mi pomáhá Hana Abrahámová. Já sama jsem zatím soběstačná. Podle svých možností si uklidím, navařím, vyperu, zajdu do obchodu i okna si umyji.“

A jakým pohledem se dívá na příští léta?

„Hlavně, aby mi sloužilo zdravotíčko. Jsem moc ráda, když můžu zajít mezi lidi, třeba na schůzi, vidět je a hlavně být mezi nimi. Život a lidi mám ráda. Taky si přeji, aby mi můj skromný důchod stačil na všechny potřeby – uhlí, nájem, léky, živobytí. Důchod mám malý a je velmi těžké z něho vyjít.“

Paní Milce přejeme do dalších dní moc zdravotíčka, ať ji život ještě dlouho těší.

Paní Anna Rechteriková

Paní Rechteriková pochází ze šesti sourozenců. Všichni, až na nejmladšího bratra, který se narodil v Jamarticích, se narodili v Rumunsku. Tady jejich rodiče pracovali v zemědělství a rodina bydlela v domku.

Když bylo p. Anně devět let rodina odešla z Rumunska, stejně jako mnozí jiní, na Slovensko – do Nových Zámků. Školu začala p. Anna navštěvovat až na Slovensku. V roce 1951 se rodina odstěhovala do Jamartic a paní Anna nastoupila po školní docházce jako dělnice do Lenasu. S touto továrnou došla až „ke zlaté svatbě“, neboť v ní pracovala více než půl století. Své sedmdesáté narozeniny ještě oslavila společně se svými spolupracovníky.

Za svého životního partnera, p. Rudolfa Rechterika, se po čtyřleté známosti provdala v roce 1955. Svatba byla doma na zahradě v Jamarticích a byla na ní stovka hostí. Po svatbě bydlel mladý pár u rodičů, později se přestěhovali do Malé Štáhle. Nejprve bydleli dvanáct let nad bývalou vrátnicí továrny Lenas a od roku 1971 jsou obyvateli činžovního domu č.p.44. Paní Rechteriková o svém muži tvrdí, že to byla láska na první pohled a podle jejího vyprávění je zřejmé, že láska stále trvá, což je po tolika společně prožitých letech něco úžasného.

V manželství se jim narodili dva synové- Milan a Roman. Dnes se těší ze třech vnuků, jedné vnučky a také s malého pravnoučka Adámka.

Jaká cesta vedla k cukrářskému umu p. Anny?

„Přišlo to nějak samo. Jsem naprostý samouk. Chtěla jsem něco upéct, ono se mi to povedlo, někdo to ochutnal a chtěl to také upéct. Tak nějak to pozvolna začalo. Když byly synu Romanovi asi tři roky začala jsem s pečením „ve velkém“. Vždycky mě to velmi bavilo a to byla polovina úspěchu. Dnes na pečení moc času nezbývá, svým blízkým a přátelům ovšem ráda upeču.“

A co vyplňuje váš volný čas?

„Mnoho volného času nemám, vlastně žádný. Společně se svou sestrou se starám o postiženého bratra Františka a také o p. Mahdalíkovou. Oba jsou v podstatě odkázáni na naši péči. Je to opravdu náročné. Když ale vidím, jak je p. Mahdalíková ráda, že je doma, povzbuzuje mě to. S bratrem je to stejné, pokud budeme moci, budeme se o oba starat. Věříme, že vše budeme zvládat, hlavně aby se ti dva nedostali do nemocnice. Oddělení dlouhodobě nemocných, tzv. „ležáci“ by bylo rychlou cestou k jejich konci.“

Jaká byla oslava?

„Krásná. Nikoho jsem nezvala, ale všichni mí milí si na mě vzpomněli. Slavilo se téměř celý týden. Dostala jsem spoustu nádherných květin, dárkových košů, zkrátka samé dobroty.“

A přání do dalších let?

„Hlavně zdravotíčko. Potřebuji ho, abych mohla dohovět svého bratra a p. Mahdalíkovou.“

Při našem povídání seděla spolu s námi také sestra p. Rechterikové a tak přináším i její vyznání.

„ Anička je sluníčko naší rodiny, máme ji všichni rádi, je takovým pilířem. Na nikoho neřekne nic špatného, naopak chyby druhých omlouvá. Když se rozdávala dobrota, ona si „nenažraná“ šla 10x.“

Pan starosta při gratulaci pronesl, že paní Rechteriková by měla za péči o bratra a p. Mahdalíkovou dostat medaili. Nezbývá, než se pod tohle tvrzení podepsat. Taková péče a starostlivost je až neuvěřitelná.

Zdá se mi totiž, že pro svou starost o druhé pozapomíná na sebe.

Proto p. Rechterikové přejeme hodně síly a také osobního štěstí.

Paní Marie Kročilová

Narodila se v Tachově jako prostřední ze tří sester. Maminka pracovala jako pomocná kuchařka ve vyhlášené tachovské restauraci Lidový dům, tatínek pracoval jako zedník.

Ve město Tachov také vyrostla a vyučila se v oboru kuchař-číšník.

10.11.1968 zde na jedné z tanečních zábav poznala muže, který ovlivnil celý její další život - p. Pavla Kročila. Za něj se v říjnu roku 1969 provdala a společně s ním odešla sem, do Malé Štáhlé.

Nastoupila do místní závodní kuchyně, kde vařila pod vedením nejprve p. Zeťákové, později p. Machové. V kuchyni pracovala od 11.1969 do 5.1992. V průběhu času si dálkově dodělala školu na vedoucí stravovacích zařízení v Ostravě.

Je maminkou dvou synů a babičkou čtyř vnuček.

A kdy se p. Marie rozhodla pro dráhu kuchařky?

„Od dětství jsem ráda vařila a nikdy jsem vlastně nechtěla být něčím jiným.“

Co vaříte ráda a co naopak nerada?

„Já osobně mám k jídlu nejraději řízek. Celkem nerada vařím buchtičky s krémem. A co vařím ráda? Když vím, co mám uvařit, vařím ráda vše.“

Co ráda děláte?

„Ráda spím. Když mám čas ráda se věnuji květinám na zahrádce, ale času je opravdu málo.“

Jak jste vnímala přechod z města na vesnici? Jistě nebylo snadné pro mladou dámu z města přivyknout na vesnický život? Jak jste se vyrovnala s odloučením od rodiny?

„Na smutky a stesky nebylo mnoho času. Ve mlýně, kde jsme společně s manželem a jeho maminkou bydleli, bylo hospodářství a stále spousta práce. V červnu roku 1972 se nám narodil první syn a za dva roky a kousek syn další. Mezitím jsme v roce 1973 začali stavět dům, do kterého jsme se o tři roky později nastěhovali. Opravdu to byl „frmol“. Do Tachova jsme dosti často jezdili. A kamarády jsem si

brzy našla i tady. Moje maminka /p. Divecká/ se za námi ve svých sedmdesáti letech přestěhovala, zůstala u nás až do svých posledních dní.

Jakou životní cestu jsem si sama zvolila, takovou cestou jsem i šla“.

Jaké máte přání do dalších let svého života?

„Jen zdraví. Já jsem skromná a vše co chci mám.“

A poslední otázka. Již více než rok by jste si mohla v klidu užívat zaslouženého starobního důchodu. Vy však stále pilně pracujete, jak dlouho tedy ještě budete těšit své strávníky?

„Dokud to mé zdravíčko a podmínky dovolí. Uvidíme.“

Nejen za sebe věřím, že to bude ještě hodně dlouho.

Takže mnoho elánu, sil a tolik potřebného zdravíčka.

Oslavy MDŽ

MDŽ - 8. března se v mnoha zemích světa slaví Mezinárodní den žen, jehož historie sahá do přelomu 19. a 20. století. V roce 1975 byl tento svátek oficiálně uznán i organizací OSN a v důsledku toho jej přijali mnohé národní vlády. Přestože již uplynulo mnoho let a mnohé z požadavků prvních průkopnic a průkopníků bylo splněno, zůstává problematika práv stále živá. A tak připomínat si dnes MDŽ znamená podepsat se pod požadavek rovných příležitostí v rodině, vzdělání i zaměstnání a posílení postavení žen ve světovém měřítku.

Obrátíte-li se na mnohé ženy-„dříve narozené“ s otázkou, jak vlastně vzpomínají na, v minulosti „téměř povinné“, oslavy MDŽ dozvíte se, že na oslavy vzpomínají povětšinou v dobrém. Sešel se pracovní kolektiv, posedělo se, ženy dostaly drobné dárky, květiny a tzv. se „utužily vztahy“. Pod tímto pojmem si lze představit mnohé, a tak my, kteří jsme účastníky oslav nebyli se můžeme jen domnívat....

Zastupitelstvo obce a kulturní výbor obce se rozhodli oslavy MDŽ vzkřísit. Na sobotní podvečer 12. března si proto dovolili pozvat všechny ženy a také jejich příznivce do prostor místního Obecního domu. Přítomné ženy byly obdarovány nádhernou oranžovou růží, pohoštěny chutnými chlebičky a sklenkou vína. Pan starosta přítomné uvítal a ve zkratce připomenul důležitost žen v naší společnosti a také pozvedl záměr scházet se a prohlubovat tak společné vztahy, jejichž důležitost je v dnešní hektické době velmi opomíjena.

Vystoupení místních šikovných dětí pak zajisté bylo zpestřením celého podvečera. Na flétnu a klávesy zahrála Petra Horňáčková, na housle zahrála Barbora Bulová a přítomným zazpívala Vendula Janíková.

Nutno podotknout, že účast byla velmi hojná, snad se tedy podařilo v obci oslavy a připomenutí si MDŽ oživit.